

תת"ע 3167/05/14 - מדינת ישראל נגד לילך מיכל שמש טויל

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 3167-05-14 מדינת ישראל נ' שמש טויל
בפני כב' השופטת שרית קריספין-אברהם

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

לילך מיכל שמש טויל

הנאשמת

הכרעת דין

כנגד הנאשמת נרשמה, ביום 30.4.14, הזמנה לדין וכתב אישום, בגין אי ציות לתמרור 301 (להלן - הדו"ח), עבירה על תקנות 36(ג) ו-22(א) לתקנות התעבורה.

הנאשמת כפרה באישום המיוחס לה.

מטעם המאשימה, העיד רס"מ יהודה בן גיאת, עורך הדו"ח והוגשו הדו"ח, שסומן ת/1, שכתוב נסיבות המקרה, שסומן ת/2 ומכתב מטעם הנאשמת, שסומן ת/3.

מטעם ההגנה, העידה הנאשמת והוגשו תמונות, שסומנו נ/1-נ/3.

ע"פ גרסת המאשימה, ביום 30.4.14, בסמוך לשעה 08:50, נהג הנאשמת ברכב בחולון, ברחוב סוקולוב, מכיוון דרום לכיוון צפון ובהגיעה לצומת עם שדרות ירושלים, נצפתה על ידי עד התביעה כאשר היא פונה ימינה, מבלי לציית לתמרור 301 המוצב בכיוון נסיעתה וגורמת לרכב יונדאי, מספר 8968113, שנסע אותה עת בשדרות ירושלים, מכיוון מערב לכיוון מזרח, לבלום ולעצור רכבו.

העד הורה לנאשמת לעצור את הרכב ורשם מפיה את הדברים הבאים: "אתה צודק, גרמתי לו להאט, פשוט הראש שלי היה במקום אחר".

ב-ת/3, מסרה הנאשמת כי בהגיעה לצומת, עצרה את רכבה, הבחינה כי לרכב משמאלה "תמרור אדום" והחלה בפניה ימינה, כאשר תוך כדי הפניה, התחלף הרמזור לאותו רכב לירוק והוא החל בנסיעה והשתלב בתנועה, כך שנסעו כברת

דרך קצרה זה לצד זה, עד שהעד עצר אותם, שוחח עם נהג היונדאי ושחרר אותו ולאחר מכן, ביקש את רישיונותיה.

על פי גרסת הנאשמת, היא נהגה כאמור, אך בהגיעה לצומת, עצרה את הרכב ופנתה ימינה בבטחה. לטענתה, רכב היונדאי, אליו התייחס העד בדו"ח, הגיע רק לאחר שהיא סיימה כבר לבצע את הפניה ובלם בלימת חירום בעטיו של העד עצמו, שקפץ לכביש.

לאחר שבחנתי גרסאות הצדדים, הראיות שהוגשו מטעמם ושמעתי עדויותיהם, השתכנעתי במידה הנדרשת במשפט פלילי כי הנאשמת עברה את העבירה המיוחסת לה בכתב האישום וזאת מהנימוקים הבאים:

1. עד התביעה תיעד באופן מפורט את נסיבות ביצוע העבירה, תוך התייחסות לכל רכיביה ולעובדות הרלוונטיות לאישום. העד ציין מקום עמידתו, מיקום התמרור, כיוון נסיעת רכב הנאשמת, כיוון נסיעת הרכב המעורב, מספרו והאופן בו הגיב לכניסת רכב הנאשמת לצומת.
2. עדותו של עד התביעה הייתה עניינית, בהירה, עקבית ולא נסתרה בחקירה נגדית.
3. גרסת הנאשמת, לא עשתה עלי רושם אמין. הנאשמת הטיחה בעד, הן ב-ת/3 והן בבית המשפט, האשמות מהאשמות שונות - התנהגות בלתי הולמת, פזיזה, אלימה, משפילה, מבזה, מאיימת, מפחידה, מסוכנת, "עצבים חלשים", חוסר יציבות, שיקול דעת מוטעה, ניצול מעמד לרעה, "איבוד את הראש" ועוד. יצוין כי ההשתלחות בעד התביעה, מטילה, לטעמי, צל על גרסת הנאשמת, באשר לנסיבות המקרה.
4. לטענת הנאשמת, במקום היו 3 נתיבי נסיעה לכל כיוון, אך בנ/1 ו-נ/3, ניתן לראות כי בפועל, משמש הנתיב הימני כמפרץ חניה לכלי רכב ויש שני נתיבי נסיעה בלבד, כפי שציין העד ויבכך כדי לתמול בגרסת המאשימה, לפיה, הרכב המעורב נסע בנתיב הימני ונאלץ לבלום ולסטות לנתיב השמאלי, בשל כניסת רכב הנאשמת לצומת.
5. הנאשמת הכחישה את הדברים שנרשמו מפיה בדו"ח, אך לא חקרה את העד בסוגיה זו ולא הצליחה להראות בסיסי כלשהו לטענה כי העד המציא ממוחו את תגובתה.
6. הנאשמת התייחסה למצב הרמזורים בכיוון נסיעת הרכב המעורב, אך מהתמונות שהגישה, לא נראה כי יכלה להבחין ברמזורים שבנדון.

לאור כל האמור לעיל, ולאחר ששבתי והזהרתי עצמי, שכן עדות יחידה הוצגה בפני במסגרת פרשת התביעה, הנני קובעת כאמור, כי הנאשמת עברה עבירה כמיוחס לה בכתב האישום שבנדון.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, כ"ז תשרי תשע"ה, 21 אוקטובר 2014, במעמד הצדדים